

גבעת

באוקראינה אף כי נהוג כמנהגם להקדיש את שנת הלימודים לזכרו של חכם גדול, הנהגה זו אינה נהוגה אצלנו. אולם נהגנו להקדיש את שנת הלימודים לזכרו של חכם גדול, הנהגה זו אינה נהוגה אצלנו. אולם נהגנו להקדיש את שנת הלימודים לזכרו של חכם גדול, הנהגה זו אינה נהוגה אצלנו.

יום העצמאות תשס"ה

עלון פנימי ס"ה/18 ב' באייר תשס"ה 11 במאי 2005

ישיבה מס' 5 21 באפריל 2005

משתתפים	יואב קציר, איתן קרסנטי, יהודה גלר, דוד עין דר, יורם גור, יורם לב, אלון שפיצר, נדב דרך, אבי טל.
חסרים	אלעד דרך
מוזמן קבוע	צבי מנבר
יו"ר הישיבה	אלון שפיצר

1. אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית מס' 4 מתאריך 6.4.05 אושר הפרוטוקול הנ"ל.

3. סקירת נכסי הקיבוץ

נסקרו אחזקות האגודה.
הוחלט להזמין את איש ברית פיקוח לדיון מעמיק באחזקות הקיבוץ.
 לבדוק בעלות באפיקי עמק חפר.

2. תגמול בגין הצלחה לתרומה ייחודית לכלכלת הקיבוץ – בהשתתפות: פנחס, אריה, אורנה וגדי.
הוחלט: יוקם צוות בהמלצת יהודה ואלון עם גורם חיצוני מקצועי לבחינת קריטריונים למתן תגמול.

4. קבלת חג

נאמרה ברכה לחג הפסח ולחברי ההנהלה הכלכלית וצוות ניהול אשר נושאים בעול האחריות לניהול המשקי.

רשם אלון שפיצר – רכז משק

משולחנו של יהודה גלר

אפתח בהצבעה לאשרור החוברת המעודכנת של השנוי באורחות החיים בקיבוץ. ההצבעה אשר על-פי תקנון הקלפי אמורה הייתה להתקיים בסוף השבוע הזה תדחה לשבוע הבא – 19-20 למאי.

הסיבות, ימי הזיכרון וחג העצמאות, אשר שבשו את שגרת הימים, והצורך בהערכות מתאימה לקראת ההצבעה.

מושג ההערכות המתאימה מצריך להרחבה כלשהי ואנסה להבהירו בקצרה. בכוונתנו לקיים הצבעה אחת אשר תכלול בעד ונגד החוברת בשלמותה, ובמקביל בעד ונגד הסעיפים שנותרו במחלוקת לאחר האסיפות שדנו בהסתייגויות החברים. לאחר ההצבעה, ולאור תוצאותיה, נשלים את החוברת ונפרסמה לרשות החברים.

הערכות נאותה כוללת את פרסום ההשלמות והסעיפים שבמחלוקת, ומתן אפשרות למחייבים ולמתנגדים לבטא ולהסביר את עמדתם, לפני ולקראת ההצבעה. ההשלמות והסעיפים שבמחלוקת יובאו לידיעת החברים בראשית השבוע הבא.

מספר הערות כלליות לקראת הצבעה

- א. כל התיקונים והשינויים בחוברת, שלהם משמעות תקציבית, לא יבוצעו במהלך שנת התקציב הנוכחית אשר מתנהלת בפועל על-פי המסגרת התקציבית שאושרה לשנה זו. עם זאת, יהוו השינויים שיתקבלו את הבסיס העקרוני והמעשי לדיונים ולהחלטות לקראת תוכנית התקציב של השנה הבאה.
- ב. קיימת משמעות מיידית להחלטה על המבנה הארגוני של הקיבוץ – להערכתי הסוגיה היותר משמעותית בהצבעה – מאחר ולאורה אנו אמורים לבחור את הנהלות הקיבוץ וממלאי-התפקידים. להזכיר – אנו נדרשים וזקוקים לקיים את הבחירות האלה בהקדם האפשרי.
- ג. תקנון הקיבוץ המעודכן אשר חוברת השינוי מותאמת לתקנותיו, טרם אושר בידי רשם האגודות השיתופיות ואישורו מתעכב בהמתנה לחידוש תקנון האגודות השיתופיות של הקיבוץ המתחדש. במילים אחרות, על-פי העדכון והתיקונים של תקנון האגודות השיתופיות, שיכלול את התקנות של "הקיבוץ המתחדש", ייגזרו התקנות של הקיבוצים המצויים בסטטוס האמור, ומאחר והתקנון של האגודות השיתופיות טרם עודכן, מעוכב אישור התקנות של הקיבוצים המתחדשים ובכללם גם גבעת חיים. ועוד בעניין זה, ככל שהתפרסמו סעיפים של עדכון ותיקונים בתקנון האגודות השיתופיות, עיקרם בנושא קיום מערכת העזרה ההדדית והפנסיה בקיבוץ המתחדש.
- ד. אף שעל-פי התקנות הפורמליות די ברוב רגיל לאישור החוברת המעודכנת ולקבלת החלטות בסעיפיה השונים – למעט סעיפים המחייבים רוב יחסי על-פי התקנון, חשובה ביותר השתתפות החברים בהצבעה, וראו בנאמר גם קריאה ובקשה אישית לממשה בפועל.

מעט מענייני דיומא

עונת הרחצה בבריכת השחייה אמורה להיפתח ביום ראשון 22 למאי, ותתקיים השנה על-פי התוכנית שפורסמה לפני כשבוע. במסגרת הכשרת הבריכה לקראת העונה השתדלנו להמעט בהשקעות ולבצע את החיוניות בלבד – שיפוץ מערכת מי הגלישה, שיפור במערכת הטיהור

של המים ובימים אלה גם החלפת הגג של מבנה השירותים. בשבוע הקרוב נשפץ את המדרכות המובילות לבריכה ובכך יסתיים מקצה השיפורים לשנה זו. מתכונת הפעילות של הבריכה בעונת הרחצה השנה תהייה דומה לקודמתה, מלבד השינוי בשעות הפתיחה, ונאחל כי תצלח כקודמתה. עדיין על הפרק קבלת החלטה בקלפי באשר לאופן ההשתתפות של החברים בעלויות הבריכה – אם בתשלום אחיד או בדמי מינוי.

מערכת המים החמים בקיבוץ-המשך טיפול

אף שטרם קיבלנו החלטה על שינוי שיטת החימום של המים בקיבוץ ומעבר ממערכת החימום המרכזית לחימום באמצעות דודי חשמל פרטיים, מתבצעת כל העת פעילות לבדיקה של הנתונים ולהגדרה של חלופות מתאימות.

ככל שאנו מעמיקים בנושא אנו מגלים גורמים משפיעים נוספים על פתרון נבחר, שעיקרם תוספת עלויות שאין מקורות למימון.

סוגיה ראשונה – הפרדה של מערכות המים בין הדירות בבית משותף, על-פי סקר העומד בפני השלמה בסדר גודל של כ-150 דירות ובעלות משוערת של עד 5,000 ₪ הנדרשת להפרדה בין כל שתי דירות.

סוגיה שניה – מערכת החשמל שאינה מתאימה לעומס הצפוי ממעבר לחימום בדודי חשמל.

סוגיה שלישית – עלויות הרכישה והמימון של דודי חשמל, ועוד.

לאור מצב הדברים הזה מתמקדת הפעילות הנוכחית באיתור חלופות חלקיות שיש בהן חיסכון מיידי ביחס לעלויות הנדרשות לביצוען.

במסגרת החלטה עקרונית זו סוכמו לביצוע הפעילויות הבאות:

המרת דודי הקיטור הקיימים לדודי חימום מים.

שינויים במרכזיות של המרת הקיטור למים חמים.

התקנת דודי חשמל במספר מוסדות ציבור וחינוך, וביטול ואו קיצור של קווי מים חמים "בזבזניים".

במקביל לפעולות המתוכננות לביצוע בחדשים הקרובים, להמשיך בבדיקת הנתונים וגיבוש תוכנית מוסכמת של חלופה סופית.

ואחרון – מפגעים סביבתיים

לא אחת פונים חברים ומצביעים על מפגע זה ואחר, ואני מברך על כל פניה והארה שעניינן באיכות המקום – ולא שלכל פנייה תמצא התשובה הראויה, ומגבלות התקציב קיימות כתמיד, אך לאכפתיות ולתשומת הלב, וגם ללחצים האישיים והציבוריים יש מקום ומשקל ובקיצור, העירו והאירו.

אשר לכלבים – כבר אמרנו, ובכוונתנו אף לעשות מעשה.

יהודה גלר

הפעלת חלק מהמטבח (עד כניסת מפעיל חיצוני)

יד אחת מעמידה את המטבח
המשוכלל "שלנו" כאנדרטה
לחידלון, ויד שנייה מוציאה
מהקופה מאות אלפי ₪ בשנה
לקניית מנות חיצוניות. הציוד
במטבח עומד לפני התפוגגות (חלק
כבר נמכר לשותף ביום הסגירה,
ואילו הקיבוץ קנה את הבעלות על
המקררים+פריזרים).

עם קצת תעוזה, ועם סיכון סביר, מתבקש
להקים חברת הסעדה מקומית ולהפעיל
את הנכס בידי הקיבוץ.
יש להפעיל את המטבח או חלק ממנו,
תחילה בצורה מבוקרת, למשל בקטע
"מטבח דיאטה" לשעבר, בהיקף של שני
מקררים ופריזר אחד, לצריכה מקומית
פוטנציאלית, עד 1,000 נפש.
היתרונות לקהילה: שירות הסעדה
מקומי, מקור תעסוקה, פעילות במרכז
המחנה, שירותים נלווים, השבת הנכס -
ובהמשך רווחים משויכים לחבר.
אפשרי שהמשקיע יהיה הקיבוץ, או
קבוצת חברים, או משקיע חיצוני.
במקביל יש ליזום כניסה לשוק המוסדי
ולשוק האירועים.

אני מציע את עצמי כמפעיל המטבח - או
חלק ממנו.

היתרון היחסי שלי הוא ב-5 שנות ניסיון,
בתחום הוצאת מנות מוסדיות ומנות
אירועים, בהיקף של מאות אלפי ₪
בחודש.

אני מכיר היטב את המתקן שלנו ועבדתי
מול לקוחות רבים וגדולים. בין השאר,
שימשתי שף למנת מוסדיות, ללקוחות
כגון: אלקו, תמ"י וחברות הייטק, ושף
אירועים ללקוחות כגון: בורדו, כספי,
אחוזת גן, גן אורנים על מגוון אולמיה,
קייטרינג מלח הארץ על שלל לקוחותיו
(תנובה, שטראוס, טבע, עזריאלי, בנייני
האומה, משרדי ממשלה ועוד).

יש לי ניסיון בתפעול, קניינות, עבודה
והזמנות מספקים לפי תפריטים שונים.
כמו-כן אני מכיר את השוק, את המגמות
(דו"ח דברת) ואת הלקוחות
הפוטנציאליים.

האזור שלנו מתאפיין באוכלוסייה
מבוססת ומתבססת, עם מגמת צמיחה
גדולה, ומולו המטבח הגדול שלנו עומד
ריק...!
חבל שנחמיץ את ההזדמנות ונגיע לבית
שרת נוסף...!

משה אליהו

לכבוד הנהלת לימת - יורם לב שלום רב,

הנדון: מפגעים סביבתיים ב"לימת"

לאחר כ-13 שנים, אנחנו, דיירי שכונת
ברושים, עדיין סובלים מרעש ומסביבה
מכוערת, שאינה מתאימה לאזור מגורים.
עד היום הזה לא מומשו הבטחות שונות
לפתרון הבעיה, כגון: גדר חיה שתסתיר
גרוטאות מתכת, מכלים ושלטי אזהרה
למיניהם. גם הוורדים שנשתלו, לא
נותנים מענה למצב העגום, ואפילו
הפולילגלים על הגדר, שהיו אמורים
להסתיר את המראה התעשייתי, התכלו
בקצב מהיר ולא פתרו את הבעיה.
ואם לא די בכך, העברת המדחס ובניית
מתקנים בחלק הדרומי, שנועדו לתרום
(וגם תרמו) לשקט מסוים **במשרדים**,
הגבירו את הרעש בחוץ ופגעו עוד יותר
באיכות החיים של השכנים, ומדוע
המתקן המכוער להפרדת הבוצה עובד גם
בשבת?

לדעתנו, מפעל כימיקלים הממוקם כה
קרוב לשכונת מגורים חייב לייעד בתוכנית
העסקית שלו סכום לשיפור איכות
הסביבה, אפילו מעבר לדרישות החוק,
ולא להטיל את ההשקעה לפתחה של
קופת הקיבוץ-כלל החברים.
ישנו סיכום ישיבה של הנהלת לימת עם
הנהלת הקיבוץ, מספטמבר בשנה שעברה,
להקמת קירות אקוסטיים למדחס
ולמיישרים, אך הנה מגיע הקיץ ואנחנו
עדיין ממתניים לביצוע.

המשך שגשוג והצלחות עסקיות

לצד שכונת סבירה

משה אליהו

העתקים: איתן
אלון
יהודה
ניסים
גבעתון

גבעת חיים של טרם מדינה והכרזת עצמאות היה יישוב מוקף גדר, מצפון לו כפרים ערביים – מנשיה וזלפי. החברים, שחוו לפני כן את השבת השחורה ואת המצור על גבעת חיים התכוננו למלחמה שעתידה לבוא.

עם הכרזת מדינת ישראל עזבו הערבים. המלחמה התרחקה מכאן, ואיתה הסכנות והפחדים. האירוע היחיד שקשר את האזור למלחמת השחרור היה הקרב על קקון, בו נטלו חלק גם חברים מגבעת חיים.

מימי שנפר, פניה קופלר ופאולי פוגל – חברות ותיקות, וגיורא וינר ואיתן פטרקובסקי, אז נערים בגיל 14, מעלים זכרונות משנות המאבק והעצמאות.

זכרונות מימי המאבק על המדינה שבדרך ומלחמת השחרור

עצמאות

פאולי: אני זוכרת את יום הכרזת המדינה. היתה התרגשות גדולה, פרצה הורה בחדר האוכל. זו היתה התחברות של יחד, כולם הצטרפו ובאו. הרגשנו שעכשיו אנחנו לקראת משהו חדש. הייתי אז בהריון גבוה, עם רחל, וההתרגשות היתה כפולה.

פניה: זה היה יום שישי. אני זוכרת רגשות של שמחה מהולה בפחד.

מימי: התרגשתי, כמו כולם. פגשתי את אפרא, והוא אמר בהתרגשות שקמה מדינה, ראיתי שהיו לו דמעות...

גיורא: כולם היו על הדשא לפני בית התרבות, גם אנחנו הילדים. היה שם רדיו ושמעו את בן גוריון מקריא את הכרזת העצמאות. כל הציבור התכנס התחילו ריקודים. היו כאלה שכבר ידעו על קורבנות.

הגנה

מימי: בתקופת ההגנה נשלחתי לקורסים ועברתי אימונים קשים. יצאתי לשישה שבועות לשפיה, עם מפקד ה"הגנה", והגעתי גם לגיוערה ולמשמר העמק. היינו אימהות לילדים, ואני השארתי ילד קטן בבית. אחר-כך בקיבוץ הייתי מאוד פעילה, אימנתי בחורות, אפילו את העולים החדשים מהונגריה. רצו שאהיה מפקדת של עמדה, אבל אמרתי שאני לא מרגישה את עצמי מספיק מיומנת ומספיק חזקה – פעם אני בהריון ופעם מניקה – אז הייתי סגנית מפקד עמדה.

פאולי: גם אני הייתי סגנית עמדה. למדתי לירות במטווח באזור שהיום הוא חרב לאת. הלכנו לשם עם חיים ממלוק, בלילה, כדי שלא יגלו אותנו. בצריף השומרים, בפרדס, למדנו את כל סוגי הנשק, הטלנו רימונים, בישיבה ובשכיבה. בזמן השיעורים עמד אחד מאתנו בחוץ, עם משרוקית, להזהיר כשמישהו התקרב. היו צריכים לשרוק, כדי שבפנים יסלקו מייד את כל הנשק. אני זוכרת את המתח לעמוד בחוץ, להקשיב ולשמוע כל רחש חשוד. בסיום הקורס היה טקס קבלה להגנה, מאוד סודי, וכל אחד קרא: "אני נשבע!" אסור היה לדבר על זה – עדיין יש לי אות ההגנה. אני זוכרת שבין הוואדיות, בתוך הכרם

היה מבנה שבו היה שמור הנשק. היתה תורנות לישון שם בלילה. שכבנו שם על מצע של קש, לא ממש נרדמנו, כי אולי יבוא מישהו מהוואדי...

פניה : היו כמה חברות שהיה להן תפקיד, לעלות למגדל המים ולקבל ידיעות מיישובים אחרים, ואני, פחדנית גובה, החלטתי שאני גיבורה ואני עומדת בתפקיד הזה. ישבתי למעלה שעות רבות. קיבלנו ידיעות וסימנים בשפת המורס והעברנו לאחראים.

פאולי : ידענו שתהיה מלחמה. כל אחד היה צריך להכין ליד הבית תעלת ביטחון, נגד הפצצות. הייתי לבד עם הילדים, **אריה** היה בפלמ"ח ורוב השנה הוא לא היה בקיבוץ. חברים עזרו לי לחפור.

איתן : אנחנו, ילדים בני 14 חפרנו תעלת קשר עד חרב לאת, שהיה מוקף משלושה צדדים בערבים, כדי שאפשר יהיה פיזית ללכת לשם ולשמור אתם על קשר. נתנו לנו טוריות, אתים ומכושים, וחפרנו. גם הבנות. קל זה לא היה, אבל לא התאוננו, היינו רגילים לעבוד. היו לנו גם משימות נוספות, מילאנו שקי חול להגנה על כניסות לבתים, ועוד. בהתחלה היו תעלות חפורות, אחרי זה בנו מקלטים.

מצור

פאולי : ביום המצור הבריטים חיפשו עולים חדשים שבאו מאולגה, ואנחנו קיבלנו הוראה לומר "אני יהודי מארץ ישראל". באו אנשים מכל הסביבה, בילינו אתם את כל הלילה. אני זוכרת את החוויה, של קבלת האנשים מכל המקומות, הרגשת יחד, אחריות נפלאה של כולם. באותו יום הלכתי להביא אוכל לאחד הגנים. בשדרה שאחרי הגנים בדרך למטבח ישבו אנגלים שקראנו להם "כלניות", ואני הייתי צריכה לעבור בדיוק לידם. הסתכלתי עליהם בבוז... איכשהו היתה לי הרגשה שהם מבינים. אחר-כך התחילה ההתקפה ואנחנו רצנו לבית הילדים להוריד את הילדים מתחת למיטות.

מימי : עבדתי בגן הילדים, והיה לי תינוק. אותו יום קיבלתי רשות מיוחדת, לא יודעת ממי, לעזוב שלוש או ארבע פעמים ביום את בית הילדים ולהגיע לבית התינוקות להניק... הילדים שכבו כולם על המיטות... זה זכור לי מאוד, כי דאגתי אז איך אני אגיע לבית התינוקות.

פאולי : נשמעו יריות, ואני השכבתי את הילדים מתחת למיטות. ראינו איך הביאו את הפצועים על אלונקות. הבאנו לחם לחברים שעמדו עם אלות, להגנה נגד האנגלים.

מימי : המאפיה עבדה 24 שעות נון-סטופ. **הונזו** אמר, לא קיבלתי פקודה, אבל אני מבין שהכי חשוב שיהיה מה לאכול.

פאולי : אנחנו, הבחורות, התיישבנו על האדמה בכל מקום שהאנגלים רצו לחפור ולחפש. **ינקה כץ** היתה המנהיגה שלנו, לא פחדה מהם, ידעה מה צריך לעשות.

מימי : את **יוסף רוזנברג** היו יכולים להציל, אבל הבריטים לא נתנו להוציא את הפצועים, אלא רק אחרי הרבה שעות של משא ומתן.

תחושות

מימי: היתה תחושת ביטחון, שעובדים למען מטרה ומשיגים אותה. הילדים היו ברשות החינוך המשותף, לא היתה לי שום הרגשה של פחד. היינו מאוד צעירים, והכל היה מובן מאליו – הספקות והמחשבות באו אחר-כך.

ג'ורא: היינו הכיתה הבוגרת בקיבוץ. ידענו מה מתרחש, ילדים מעורבים, הקשבנו לסקירות של בן אהרון - היינו חלוצים בעצמנו. האקליפטוס של המזכירות היה חלק מהגבול, וממנו והלאה שטח ערבי. היינו בתצפית ואיתותים על המגדל, למדנו מורס. אבא שלי חזר ב-45 מהשבי הגרמני והתעסק בביטחון. הייתי הולך אתו כל ערב להניח מוקשים סביב הבאר במטע בשטח קובני.

פניה: רצינו לדעת מה מתרחש במדינה. ערבים שלמים עמדנו ליד החלון של **שמעון שיפמן**, והקשבנו לחדשות.

פאולי: הייתי אז סגנית עמדת אליוקום, אחת העמדות שנחפרו בשדרת האיקליפטוסים בכיוון בית הקברות. כל אחד ידע לאן הוא צריך להגיע במקרה של אזעקה – קודם לקחת את הנשק מהסליק בבניין שעכשיו המזכירות, ואז לרוץ לפרדס ולעמדות. רק פעם אחת הרגשתי פחד, כשהתחילו היריות ישר עלינו. קיבלתי פתאום כאבי בטן, כדורים עפו לנו מעל הראש, יריות מהערבים לפני שהם עזבו. זו היתה הפעם הראשונה שבאמת פחדתי.

איתן: בכביש אל הקיבוץ היו קטעים שהיו נוסעים תחת אש של ערבים, עד שהגבול התרחק מכאן. אחרי שהערבים ברחו, הסתובבנו בכפר מנשיה, הבאנו מחצלות וחמורים.

ימי מלחמה

פניה: עבדתי עם ילדים בגיל הרך. חששנו מה יהיה ואיך נשמור על הילדים. זאת היתה משימה מאוד קשה. לא יכולנו לצאת לטיול, ואפילו לא לחצר. היו יריות וריצה למקלטים ואנחנו סגורות אתם. היה דרוש הרבה אומץ. אני זוכרת בכי של ילדים, וההורים לא באים, כי כל אחד עם התפקיד שלו. באותו זמן באה פנייה מקיבוץ רמת רחל, שאנחנו נקבל אלינו את הנשים בהריון שלהם. **יעקב** ואני עזבנו את השיכון שלנו ועברנו לאוהל, בשבילן, ואני בכלל מלאת פחד, ביום עם הילדים, בלילה עם עצמי.

מימי: בקירות בתי הילדים היו אשנבים קטנים נמוכים. ילדים שהמיטה שלהם היתה ליד האשנב תמיד שכבו והביטו החוצה. הם אלה שתמיד ידעו מה קורה בחוץ.

איתן: אנחנו, הילדים, השתתפנו עם החברות המבוגרות בתורנות על מגדל המים. יום אחד הייתי עם **רות מאיר** בתורנות על המגדל. ראינו שבא מטוס, והתחלנו להתקשר ולשאול מה לעשות. עד ששאלנו, כבר נפלה הפצצה – הפצצה על כפר חגלה – וכבר היתה אזעקה.

פאולי: כשהרגישו שהאווירונים מתקרבים היו צריכים להוציא את הילדים מבית התינוקות ולהוריד אותם למקלט או לתעלה. פעם חשבנו שאיזה ילד חסר וחזרנו לבית התינוקות לחפש את התינוק. בבית לפעמים לקחתי ילד אחד על הגב, והשני ביד, ורצתי למקלט. אחר-כך כבר היתה לי תינוקת. יום אחד הלכתי להניק בתעלה, והיה בוס נוראי, מכפר חוגלה, ואחרי זה שקט... אווירון זרק פצצה שנפלה בחוגלה.

פניה: למטפלות היה מאוד קשה, הילדים רצו את ההורים. הם לא הבינו למה לא נתנו להם קצת חופש. אחרי זה אמרתי, גמרתי עם החינוך, אני מוכרחה לצאת... יצאתי לעבוד בפרדס. רצו שאחזור, הבטיחו לי הכשרה, שישה שבועות בגבעת השלושה.

האפלה

פאולי: בזמן המלחמה היתה האפלה גמורה. הכינו וילוונות שחורים, והחלוונות היו סגורים. הקיבוץ היה חשוך לגמרי. זה לא היה נעים, בעיקר בקיץ, אבל הלכנו לעבוד כרגיל. בפסח חגגנו את ליל הסדר בחוץ, בתוך חורשת האורנים ליד עיגול ארלוזורוב, על

שולחנות ערוכים. קיימנו סדר פסח כהלכתו, עם כל ההגדה, לאור נרות – אור עמום, שלא יראו מרחוק. הופעות לא היו, אבל שירה ונגינה כן. החג היה מוקדש לבנים וללוחמים שלא יכלו לבוא. היה יפה, מאוד מרגש.

פלמ"ח

איתן: היו בקיבוץ שתי מחלקות של הפלמ"ח, שיצאו וחזרו מהקרבות. אנחנו הילדים הסתובבנו סביבם, ושמענו סיפורים: פה הביאו פינג'אן, ושם פרימוס. למלחמה גויסו העולים החדשים, שבאו אחרי סוף מלחמת העולם, ולא חברי משק ותיקים שהחזיקו את המשק. הכרנו אותם, מהעבודה בענפים.

גיא: את הפלמ"חניקים הכרנו אישית, כל אחד. היו גרעינים של מכבי הצעיר, שהלכו להסוללים, ולקיבוצים אחרים. העלית של הנוער הישראלי, בנים ממשפחות עשירות ומפורסמות, למשל משפחות מיוחס מירושלים. נמשכנו אליהם, הלכנו לראות את שיעורי הנשק שלהם, ישבנו והסתכלנו איך הם מתאמנים בקפ"פ ובסכין.

קקון

גיא: ידענו שהולכים לכבוש את קקון. באותו ערב היתה פה באולם הפועל הופעה של להקת הציזבטרון והגיעו אוטובוסים עמוסים חיילים. אני זוכר את זה כמו היום, הם שרו את השיר הכי מושר בימים ההם, האמיני יום יבוא... שניים מההרוגים בקקון היו מהעולים שגרו בגבעת חיים וגויסו לקרב.

מימי: בבית הגדול של הכפר, בית אבו הנטש, סידרו בית חולים שדה, מרכז עזרה ראשונה, ואני הייתי מגויסת לעזרה.

פניה: יצאו לשם בחורים מהקיבוץ. אני זוכרת שחיים ממלוק חזר ואמר: ניצחנו, קקון שלנו.

גיא: קקון היה הכפר הגדול באזור. היה שם כוח עיראקי, ומהם היו היריות על הדרכים. ספרו שאחרי שכולם ברחו נמצאו חיילים קשורים בתעלות – אף אחד לא אימת את הסיפור. אחרי שכבשו את קקון הלכו לשם חברה והביאו כל מיני שמאטס. פינג'נים ומחצלות, שהיו מלאות כינים ופרעושים. החברה התגרדו והשתגעו.

איתן: הלכנו לשם רגלית. נכנסנו לכפר, לבתים, לקחנו דברים. אצלם בעלי חיים גרים בבית, ויש פשפשים וכינים.

מימי: עד היום יש לי בבית שני תרמילים של פגזי תותח שהביאו לי משם.

גיא: הבטנו בפלמ"חניקים בהערצה. הם היו חברים שלנו, בילינו אתם את כל השבתות, ליד הבריכה. בצהריים היינו רצים מהר לאכול ולחזור אתם לבית תרבות, לתוכנית כבקשתך, שושנה דמרי שרה "כלניות"... גם בעבודה היינו אתם. היו בחורות יפהפיות, בחורים אחד אחד.

היינו מעורבים, עקבנו אחר הידיעות מהקרבות, והכרנו את שמות ההרוגים. היו ביניהם גם בחורים ממחלקת הפלמ"ח בגבעת חיים.

פיקשנו את המלחמה.

רשמה דינה רמגי

חברים/ות אשר סובלים מבעיות גופניות (מחלות מקצוע) חדשות או ישנות שלדעתם/ן נגרמו כתוצאה מעבודה מפלימת, קצרה או ממושכת, יכולים לפנות לגיורא וינר על-מנת לברר האם אפשר להגיש תביעה למוסד לביטוח לאומי לקבלת פיצוי עבור פגיעה בעבודה.

גיורא וינר

ועדת רכב

לידיעת החברים: במוסד נמצאים גלגלי ספר מוכנים של אימפריזה ובורה.

נהג שאולץ להחליף גלגל כתוצאה מתקר, עם חזרתו הביתה ייגש למוסד, יקבל ספר תקין – ואת הגלגל המפונציר ישאיר במוסד.

בתא הרשיונות של כלי הרכב הוכנסו דפי תקלות ומקום להערות. החברים מתבקשים לציין תקלות שהתגלו במהלך הנסיעה או כל התנהגות בלתי ראויה של הנהג הקודם.

המכוניות נכנסות לבדיקה במוסד כל שבועיים, שם מתייחסים להערות החברים.

אם יש תקלה רצינית, שלא מאפשרת המשך הנסיעה, יש לדווח לסדרן הרכב או למרכז המוסד.

מספרי הטלפונים כתובים על מדבקה ברכב.

כרטיסי חניה:

ברצוננו לאפשר רכישת כרטיסי חניה מקומיים וארציים בקיבוץ. הכוונה היתה לספק אותם במרכול, אך עקב אי-שיתוף פעולה של המרכול נאלצנו לחפש מקום אחר.

אני מקווה שלאחר הסדרת הסידורים הטכניים ניתן יהיה לרכוש אותם בדואר.

ועדת רכב
אורי מור

לצוות המרפאה – האחיות, תמר וד"ר שלוש –
תודה מקרב לב על הליווי, התמיכה הלבבית, העזרה והאוזן
הקשובה תמיד שנתתן לאמא.
לצוות בית שקמה - תודה על הטיפול, על השלווה והשקט
שהענקתם לאמא בימיה האחרונים.

משפחת ורד

חג העצמאות ה-57

הערב, יום רביעי 11 במאי בשעה 19:30 נסב בחדר האוכל למסיבה וארוחה חגיגית. נפתח במצעד דגלים בהדרכת בתיה שמעוני. ברכת חג והופעת "הלהקה" עם יהורם גאון. צמד היקב יופיע עם שירי ארץ-ישראל ושירה בציבור בליווי שקופיות. האוכל יוגש לשולחן על-ידי תורני הגשה (שימו לב לסינוורים המצוירים, מעשה ידיה של פאולי). נקווה שיהיה חם וטעים, כפי שהיה בליל הסדר. בתום הארוחה ייפתחו שתי פינות קפה ועוגה. בסמוך יפעל מתקן למים קרים. החיוב ייעשה על סמך ההרשמה, ישירות בכרטיסי האשראי.

מחר, יום חמישי 12 במאי משעה 10:00 עד 14:00

חגיגה עממית

בין חדר האוכל למועדון וסביבתו

פעילות

- משחקים: תחנות קליעה לסל, בריכת כדורים, תחרויות היתוליות ומשימות נושאות פרסים, קוסם.
- דוכנים ופעילות יוצרת בתשלום: ציור פורטרטים, ציור על גבס, קעקועים, משחקי-מדע ועוד...
- פופ קורן, שערות סבא – ושקל למנה, אוהל מזרחי, פיתה על הטבון, קפה ועוגה במועדון ללא תשלום, גלידות במרכול, בשר על האש, פאב – משקאות קלים ובירה – בתשלום.

התשלומים במזומן. יש להצטייד בכסף קטן ובעיקר בשקלים בודדים. מוזיקה ומצב רוח טוב ילוו את החגיגה.

חג שמח

ערב השואה נערך זו השנה השנייה על-ידי בני י"ב בעקבות מסע לפולין. היה ערב מרגש. ניתן ביטוי לרחשי לבם של בני הנעורים, בשירה ונגינה – גיטרה עמית ארבל. הוקרן סרט וידאו שצולם בזמן המסע, והוצג קטע ריקוד שחובר ובוצע על-ידי גון בירן על רקע קיר הקרמיקה מעשה ידיה של אסתר גבע, בליווי שמות מחנות הריכוז – קריינות מיכל אפרת. את הערב ליוותה והדריכה יהודית קונסקר. את הרקע הכינו ובצעו יהודית קונסקר ואמנון קוגלר. הגברה ותאורה – רביב, שמלווה אותנו באירועים רבים.

לתשומת לבכם – מסיבות משפחתיות ניעדר, מ-15 במאי עד סוף יוני. לכל המעוניינים, בכל הקשור לקישוט פנו לנילי קפלן, ובכל הקשור לציוד – שולחנות וכסאות לפנות לאבי רז. לגבי חג השבועות, באחריות בני כיתה ז' והוריהם – יפורסמו פרטים. וגם חג המשק באופק...

ובינתיים להתראות – נעמי ואיציק משי

גבעות

לאבישי לגזיאל
עם גיוסך לצח"ל
מצא את דרכך
ומצא את המיטב.

מחזיקים לך אצבעות
ועדת צעירים
ובית גבעת חיים

אבות גבעת חיים – האדמונים שלנו

לכבוד

הבורת הילדים כיתות א - ו
גבעת חיים מאוחד

תודה

ברצוננו להודות לכם, מקרב לב, על תרומתכם הנכבדה 1,616 ₪ לקמחא דפסחא, בגדי ילדים, משחקים ועל תמיכתכם הבלתי פוסקת בעזרה למשפחות הנזקקות.

אנו שמחים כי יש עוד כמונו הרואים בעזרה לזולת ערך עליון. תמיכתכם המתמדת במטרות העמותה מאפשרת לנו לתמוך באלה אשר אין להם תוסך, ולעזור לאלה אשר אין מי שיעזור להם.

אנו תקווה כי תרומת כולנו תצליח להקל על המשפחות הנזקקות, ללמדם כי "יש אור בקצה המנהרה", וכי עדיין יש "אנשים טובים באמצע הדרך".

בהוקרה בכרכה

דבורה קרמר - מנכ"ל

חכמה ודעת לב-הם (ע"ר)

"נתינה - למען הזקוקים היא הכלי לקבלה מהודשת"

